

HAŁASTRA (2) *sb f*

h- (1), ch- (1).

Wszystkie a jasne.

sg *N* hałastra (1). \diamond *G* hałastry (1).

Sł stp brak, Cn: chalastra, Linde XVII – XVIII w.

Pospólstwo, motłoch, hołota; canalicolae forenses, grexy infima multitudo a. plebs, plebs, vulgaritas, vulgus Cn (2) : Bo Cicones z Cygány/ nie dáleko chodzą: Więc ich ná to mniemanie przezwiśká vwodzą. A też tám tey cháłáftry w tych kráiách nawięcey KlonWor 6.

Wyrażenie: »swowolna hałastra« (1): wprawmy w lepszy rząd vkráinne fwowolne Kozáctwo/ [...] by tá fwowolna háłáfrá [Kozacy]/ czego lię dziwnego nie wáżyłá. VotSzl B3v.

KN